

РЕШЕНИЕ

№ 6339

гр. София, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6314** по описа за **2023** година докладвано от съдия Елица Райковска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Административен съд – София-град /АССГ/ е сезиран с касационна жалба /КЖ/ от „Метрополитън груп“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 3, ап. 3, с процесуален представител адв. М. С., срещу Решение № 1339 от 22.03.2023 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 12 с-в, постановено по а.н.д. № 914 от 2023 г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 22-2200430 от 11.11.2022 г., издадено от В. Ц. В. - изпълнителен директор на Дирекция "Инспекция по труда" – С. /ДИТ-С./ при ИА "Главна инспекция по труда" /ГИТ/. В КЖ процесуалният представител на касационния жалбоподател твърди неправилност и необоснованост на решението на въззивната инстанция. Моли решението да бъде отменено, като бъде отменено и атакуваното НП.

Ответникът по КЖ моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита решението на СРС за законосъобразно.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и

правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Изложените доводи в КЖ представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК, приложим по препращане от чл. 63в от ЗАНН. От формална страна са изпълнени нормативните предпоставки.

Разгледана по същество КЖ е частично основателна.

Производството пред СРС е образувано по жалба на „Метрополитън груп“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя на дружеството, И. Л. Ц., срещу НП № 22-2200430 от 11.11.2022 г., издадено от В. Ц. В. - изпълнителен директор на ДИТ-С. при ГИТ след съставен на дружеството акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 22-2200430 от 13.09.2022 г., съставен от С. Д. Л. – инспектор при ДИТ-С. в присъствието на двама свидетели и връчен на управителя на дружеството.

АУАН е съставен след извършена на 11.09.2022 г. проверка за спазване на трудовото законодателство в обект на контрол бар-клуб „E11EVEN“, находящ се в [населено място], [улица]. При проверката е установено, че Е. Х. В., ЕГН [ЕГН] полага труд като хостеса. На място същата собственооръчно попълва и подписва декларация, в която декларира, че работи в проверения обект от 09.09.2022 г. с определено работно време - от 23:00 ч. до 01:00 ч. без сключен трудов договор. Установено е извършването на формално нарушение, а именно работодателят, „Метрополитън груп“ ООД, е допуснал Е. Х. В. до работа преди да й предостави екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни по договора, както и копие от уведомяването по чл. 62, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите /ТД НАП/, в нарушение на императивното изискване на чл. 63, ал. 2 от КТ. На основание чл. 416, ал. 5, вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ с НП № 22-2200430 от 11.11.2022 г. на „Метрополитън груп“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв.

С атакуваното решение № 1339 от 22.03.2023 г., постановено по н.а.д. № 914 от 2023 г. по описа на СРС, 12-ти състав, обжалваното НП е потвърдено като правилно и законосъобразно.

Въззивната инстанция правилно е приела, че при издаването на АУАН и на НП не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. Не могат да бъдат споделени изложените в КЖ доводи, че в решението си, за да приеме, че Е. Х. В. е полагала труд, СРС се е позовал изцяло на свидетелските показания на актосъставителя и свидетеля по акта. Въззивната инстанция е провела пълно съдебно следствие, като, видно от протокола от съдебното заседание, е била разпитана и свидетелката Е. Х. В., а изводите на съда са направени въз основа на цялостна преценка на събраните доказателства, вкл. и въз основа на собственооръчно попълнената в хода на проверката декларация от Е. В., в която същата е посочила работно време и началната дата на полагане на труд. Следователно безспорно се установява, че работодателят е допуснал до работа лице без трудов договор. В., фактът на престиране на труд по см. на КТ от страна на В. се потвърждава и от представения от дружеството след датата на проверката /11.09.2022/ трудов договор от 10.09.2022 г., който съдът обаче намира, че е антидатиран и съставен за целите на административното производство. Действително работодателят има 3-дневен срок, в който може да подаде уведомление до НАП за сключения трудов договор след

неговото подписване. Случаят обаче не е такъв, доколкото към датата на проверката - 11.09.2022 г. - не е представен нито въпросният договор от 10.09.22, нито копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ съгл. изискването на чл. 63, ал. 1 от КТ, които следва да са връчени на служителя преди постъпването му на работа.

Нарушаването на чл. 63, ал. 2 от КТ е формално по своя характер. С оглед факта, че в трудовите правоотношения служителят е слабата страна, той следва да се ползва с по-висока степен на защита от закона и в този смисъл да бъдат ограничени случаите на полагане на труд без сключен трудов договор или без подадено уведомление до НАП, доколкото по този начин се избягва и заплащането на данъци и осигурителни вноски. Наличието на настъпили за лицето вредни последици се има предвид единствено и само при резултатните нарушения, каквото не е това по чл. 63, ал. 2 от КТ.

Същевременно настоящият състав намира, че наложената санкция следва да бъде намалена до минималния предвиден в закона размер от 1500 лева, тъй като извършеното нарушение не обуславя по-висока степен на обществена опасност от подобните му, което да е предпоставка за налагане на санкция в по-висок размер.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, които да обуславят различна преценка на събраните по делото доказателства и доказателствени средства.

Ответникът по касация претендира разноски, поради което и на основание чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ касаторът следва да заплати на ДИТ С. сумата от 80 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН Административен съд - София град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1339 от 22.03.2023 г., постановено по анд № 914 от 2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 12-ти състав и вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 22-2200430 от 11.11.2022 г., издадено от В. Ц. В. - изпълнителен директор на Дирекция "Инспекция по труда", като НАМАЛЯВА наложената на „Метрополитън груп“ ООД, ЕИК[ЕИК], имуществена санкция от 2500 лева на 1500 лева.

ОСЪЖДА „Метрополитън груп“ ООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция "Инспекция по труда" направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.